بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

El Sayed’in ABD Ara Seçimlerindeki Zaferi, Amerika’daki Müslümanlar İçin Bir Zafer Sayılır mı?

Haber:

ABD Kongresi ara seçimlerinde, Demokrat aday Abdul El Sayed (Abdurrahman es-Seyyid), Michigan eyaletinden Senato koltuğunu kazandı; böylece Amerika Birleşik Devletleri tarihinde ilk Müslüman senatör oldu. Özellikle bizzat Amerikan Başkanı'nın yürüttüğü ve El Sayed’i hedef alan Müslüman karşıtı kampanyanın ardından birçok kişi bu zaferi, Amerika'daki Müslümanlar için tarihî bir zafer ve başarı olarak değerlendirdi. Bu kampanya, modern Amerikan siyasetindeki İslam karşıtı en düşmanca kampanyalardan biri olarak nitelendirildi. Ayrıca birçok Müslüman, Yahudi varlığını ve Gazze'deki suçlarını reddeden tutumunu, Amerika'nın Yahudi varlığına yönelik askerî yardımların durdurulması çağrısını ve Amerika'nın Orta Doğu'ya askerî müdahalesine karşı çıkmasını göz önünde bulundurarak El Sayed’in zaferini kendileri için de bir zafer olarak gördü.

Yorum:

Bunun Amerikalı Müslümanlar için bir dönüm noktası olduğu ve onların ülkede yabancılar ve içerideki düşmanlar olarak görülmek yerine kabul edilmelerine giden bir yol açtığı fikri farazi bir fikirdir; aynı şekilde Senato'da, Temsilciler Meclisi'nde, hatta doğrudan Beyaz Saray'da Müslüman bir temsilcinin bulunmasının, Müslümanların yerel veya uluslararası düzeydeki çıkarlarını güvence altına almanın ya da ülkede karşı karşıya kaldıkları Müslüman karşıtlığıyla veya yaygın ayrımcılıkla mücadele etmenin bir yolu olduğu inancı da farazi bir fikirdir.

Pew Araştırma Merkezi tarafından gerçekleştirilen ve bu baharda yayımlanan bir kamuoyu araştırmasına göre, Amerikalı yetişkinlerin %42’si Müslümanların Amerika üzerinde olumsuz bir etkisi olduğunu söylemiş ve %51’i ise İslam’ın diğer dinlere kıyasla şiddeti daha fazla teşvik ettiğini ifade etmiştir. Pew Araştırma Merkezi tarafından 2017 yılında gerçekleştirilen başka bir kamuoyu araştırmasında ise Amerika’da doğmuş Müslümanların %61’i, bir önceki yıl içerisinde bir tür ayrımcılığa maruz kaldıklarını bildirmiştir. Aslında İslamofobinin körüklenmesi, yıllardır Amerika'nın siyasetinde etkili bir güç olmuştur; hatta Amerika'da siyahlara yönelik ırkçılıktan daha yaygın olduğu bile ifade edilmiştir.

Trump, Müslüman çoğunluklu bazı ülkelerin vatandaşlarının Amerika’ya girişini kısıtlayan ve Müslümanlara yönelik seyahat yasağı olarak bilinen uygulamayı yürürlüğe koymasına rağmen 2024 yılında ikinci kez başkanlık seçimlerini kazandı; bu ise Demokrat Parti, yerel medya veya seçmenler tarafından kayda değer bir muhalefetle karşılanmayan bir kararnameydi. Dolayısıyla -ister El Sayed, ister Mamdani, ister İlhan Omar, ister Rashida Tlaib

ya da başkaları olsun- Müslümanların iktidar makamlarına seçilmesi yoluyla bu devasa İslamofobi dalgasıyla mücadele edilebileceği olasılığına inanmak tamamen yanlıştır. Peki Obama'nın seçimleri kazanması ülkede siyahlara yönelik ırkçılıkla mücadele edilmesine veya onların yaşam koşullarının ya da haklarının iyileştirilmesine katkıda bulundu mu? Rishi Sunak'ın İngiltere Başbakanı olması, İngiltere'de Asyalılara veya göçmenlere yönelik ırkçılığın azaltılmasına katkıda bulundu mu? Taassupla oy sandıkları yoluyla mücadele edilemez; aksine komşularımızla, iş arkadaşlarımızla ve toplumlarımızla etkili iletişim kurarak, tüm yönleriyle İslam'ın hakikatini anlatarak ve evlerimizde, okullarımızda, kolejlerimizde, üniversitelerimizde, camilerimizde, medyada ve diğer platformlarda gerçekleştireceğimiz diyaloglar aracılığıyla İslam ve Müslümanlar hakkındaki tüm yanlış anlatıları kararlılıkla çürüterek mücadele edilir.

Buna ek olarak El Sayed'in senatör olarak ya da başka herhangi bir Müslümanın ABD Kongresi'ne seçilmesinin, Yahudi varlığına verdiği sarsılmaz destek de dahil olmak üzere Amerika'nın dış politikasını etkileyebileceği fikri, tamamen hayal ürünüdür. Zira Amerika, dış politikası sömürgeci hedeflere dayanan, ahlaki ve insani değerleri göz ardı ederek siyasi ve maddi kazançlarını en üst düzeye çıkarmaya çalışan kapitalist bir devlettir. Amerika'nın Yahudi varlığına verdiği sabit ve açık destek, herhangi bir yönetici, siyasi parti veya belirli bir yönetimi aşmakta olup devletin tarihine ve süreklilik arz eden politikalarına kök salmıştır; zira Yahudi varlığının varlığı ve refahı, Amerika'nın stratejik ve siyasi çıkarlarına hizmet etmektedir; dolayısıyla Yahudi varlığı, Orta Doğu'da Amerika'nın istihbarat ve güvenlik açısından temel dayanaklarından biri olmasının yanı sıra Amerikan askeri teçhizat ve teknolojisinin de başlıca alıcılarından biridir. Ayrıca dış politika yönelimi, bireysel olarak senato üyeleri tarafından değil, öncelikle başkanın yürütme erki ve yönetimi tarafından belirlenmektedir.

Buna ek olarak Demokratların Kongre üzerindeki kontrolünün, Amerika'nın Yahudi varlığına yönelik politikasında kayda değer bir değişiklik meydana getirebileceğine inananlar tamamen yanılıyorlar. Peki onlar Gazze'deki soykırıma karşı herhangi bir ciddi tavır aldılar mı? Hatta onların girişimleri, Yahudi varlığına yapılan silah satışları, Batı Şeria'da yerleşimcilerin genişlemesi ve şiddet eylemleri hakkında komisyonlarda oturumlar düzenlemenin ötesine geçmemiştir; belki de silah satışlarına sınırlı kısıtlamalar getirilmesini, yerleşimcilere veya yerleşimlerden gelen ürünlere yaptırım uygulanmasını desteklemekle sınırlı kalmıştır (ki bu tür adımların atılmış olması hâlinde bile) ancak bunların hiçbiri, Amerika'nın Yahudi varlığına yönelik desteğinde, himayesinde, güçlendirmesinde ve korumasında esaslı hiçbir değişikliğe yol açmamıştır. Bu arada vahşi işgal, Filistin topraklarının ilhakı, Mescid-i Aksa'ya yönelik ihlaller, keyfî tutuklamalar ve işkence ile Gazze'deki soykırım hız kesmeden devam edecektir.

Dolayısıyla El Sayed'in bu seçimlerde zafer kazanması kutlama gerekçesi olmadığı gibi aynı şekilde Mamdani adlı kişinin de New York belediye başkanı seçilmesi veya başka Müslümanların Kongreye seçilmesi, Amerika içindeki

veya dışındaki Müslümanlar için hiçbir gerçek değişiklik meydana getirmeyecek ve Amerikan dış politikasının diğer kurbanlarının yanı sıra Filistinlilerin çektiği acıları bile hafifletmeyecektir. Demokratik sisteme dâhil olmak yoluyla Müslümanlar için yerel veya uluslararası düzeyde olumlu bir değişim gerçekleştirilebileceğine inanmak tamamen yanlış bir düşüncedir; zira seçilmiş kişiler, maddi kapitalist ideolojiye dayalı bir sistem içinde faaliyet göstermektedirler; bu sistemin önceliği ise, stratejik veya mali bir çıkar söz konusu olduğunda soykırımı desteklemek de dahil olmak üzere her zaman siyasi ve ekonomik kazançlar elde etmektir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاء حَتَّى إِذَا جَاءهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئاً "**İnkâr edenlerin yapıp ettikleri, susamış kimsenin geniş düzlüklerde görüp su zannettiği serap gibidir; sonunda gelip ona ulaşınca orada bir şey bulamaz.**" [Nisa 39] Ayrıca Peygamberimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Kureyş'in kendi sistemleri altında kendilerine yönetici olması yönündeki teklifini reddederek İslam dışı bir sisteme katılmanın haram olduğunu açıklamıştır; çünkü bu, Allah Subhanehu ve Teala'nın şeriatı yerine beşerî yasalara egemenlik vermek anlamına gelmektedir.

Hayatın herhangi bir alanındaki başarımızı, Rabbimizi razı etmeyen herhangi bir işi yapmak yoluyla gerçekleştirmek mümkün değildir. Filistin, işgali gözeten ve koruyan sisteme dahil olmakla asla özgürleşmeyecektir; aksine Müslümanlara yardım etmek ve onları savunmak için ordusunu seferber eden bir devlet kurmakla özgürleşecektir; bu devlet ise, Müslümanların koruyucusu ve kalesi olan Nübüvvet Minhacı üzere Hilafettir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Esma Sıddık